

teella. Se on sekä viisasta että oikeata.”

Nämät sanat saivat yleisen suosion osakseen ja munkki Bullock ehdotti, että ne piirrettäisiin vaskitauluihin, sillä ”viidentoista vuosisadan jälkeen eivät pingvinien parhaat voi paremmin puhua.”

Mutta esiin astui Greatauk, ja

käsi miekan kahvalla lausui hän: ”Vapaasukuisena en maksa veroa. Roskaväki saa maksaa.” Niin tapahtui ja veroja kiskottiin. Nälänhädät raivosivat ja lapsia kuoli, mutta lisää tuli väkeä, joka yksityisen kurjuutensa kautta piti yleistä hyvinvointia yllä.

(Jatk.)

Ruumiillistukaa

Tiedättekö te, ”herrat työmiehet,” miksi te oikein elätte? Oletteko koskaan vakavasti kysyneet elämänne tarkotusta? Mahdollista kyllä. Mutta kysyneet vain sielunne tilasta, mihinkä se nimittäin joutuu, kun se erkanee teidän kurjasti vääntyneestä ja kankistuneesta ruumistanne.

Te narrit, narrin narrit! Kai perkele nauraa voittonauruaan, kun te kuolette. Lausuen amen ja kiidättää sieluanne alimpaan helvettiin. Vai luuletteko te muka taivaaseen pääseväanne. Ette te juuri vähää toivokaan — sama kun toivoisitte, että isäntänne ylentäisi palkkojanne tai että teidän sallittaisiin astua herrasväen kemuihin.

Me emme nyt juuri välitä teidän sielustanne, tehkää niillä mitä tahdotte. Sangen vähän liikuttaa se meitä muita ihmisiä, jotka olemme kysyneet elämämme tarkotusta ruumiilliselta näkökannalta. Sillä katsokaas, ih-

misen viisauden mittapuuna nykyään aletaan pitää sitä seikkua kuinka hän onnistui järjestämään ruumiinsa hyvinvoinnin. Ja jos kerran ihminen pelastaa ruumiinsa ajallisesta helvetistä, pelastaa hän myöskin sielunsa ijankaikkisesta.

Me ruumiit, teille sieluille haluaisimme sanoa luihin ja ytimiin koskevasti eräitä totuuksia.

Oletteko koskaan sattuneet nälkäisinä ja työttöminä kävelemään pitkin herrojen katua? Luultavasti: Olette kai tunteneet nenäänne, taloista tuoksahtavan suloisen paistin hajun. Olette nähneet lihavien poroporvarein työntäytyvän ravintoloihin ja ahmivan herkkuja sisäänsä. Sen jälkeen sytyttävät he sikaarin, jonka hinnasta teillä ei ole käsitystä, mutta hajusta mahdollisesti. Sitte nousevat he automobiiliin ja ajaa hurauttavat teikäläisen vähältä kuoliaaksi.

Entäs te? Kuten vaivaiset

syntiset te olette karttaneet valoisia katuja, tiukentaneet vyötänne ja sammuttaneet näläntunteenne pahaltahaisevalla tupakalla.

Sellaisessa tilassa te vielä vaan huolehditte sielustanne. Ja työhön te olisitte tarttuneet fanatikon kiihkolla, jos sitä joku olisi teille antanut.

Herrat työmiehet, ette suotta kirjota nimenne eteen: "Mr.": Te olette sangen tyhmiä ja hyväsydämisisiä, kun ei teidän ruumiillinen verenne jo kiehu vihan vimmast. Sillä totta kai myönätte, että teilläkin, jotka ikänne olette työtä tehneet on oikeus syödä yhtä hyvin kuin niillä pyylevillä herroilla, jotka heittävät arpaa teidän hameestanne, teidän verestänne, lihastanne ja luistanne.

Te rotkon asukkaat, maailman mahtivoima! Miksi näette nälkää? Te olette kaikki kaikessa, niin a kuin o:kin. Help-

pohan teidän olisi lukumääränne paljoudella pysäyttää vaikka aurinko radallaan. *Jos vain te tahdoisitte.* Mutta miksi te ette tahdo?

Ottakaa takaisin sitä mitä teiltä on väkivallalla riistetty, nimitäin oikeutenne elää syöneenä? Tai oletteko te niin saitureja, että ette sallisi itsellenne hyvin vointia rikkauden keskellä? Te kuolate kuin juutalainen keskelle kultakasoja?

Jokin täytyy olla vikana. Selvää on, että te kärsitte kurjuudesta. Nälkä kurnuaa kaikkien suolissa jokseenkin samalla nuotilla. Vika on teidän tietämättömyydessänne. Te olette tavaita tavotelleet, sieluista huolta pitäneet ja tottuneet *koko fagi-reiksi* nälkää kestämaan.

..Mutta joskus te vielä nousettekin, ja se on silloin kun te huomaatte sen totuuden, että teidän ruumiinne kuolee kirjaimellisesti nälkään.

Martin Mattila.

Nouse Itä

*Vielä Idän taivaan rantaa
synkät usvat ahdistaa ...
Siell' on orjia kuin santaa,
niinkuin tehtaat savuaa!*

*Ja ne suitsuu savuansa
tuhansista kidoistaan
ja sen kanssa Idän kansa
kohoo ilmaan avaraan ...*

*Idän suuret ihmispesät —
katso sinne, kaiken näät!
Sama virsi talvet kesät:
Leipää! herrat leppykää!*

*Kuohahda jo orjan veri
niinkuin koski ryntäissään!
Nouse Idän ihmismeri
jättiläissä vyörymään!*

Aku P.

